

Foaia Diecezană

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

Prețul abonamentului: Pe un an 240 Lei Pe jumătate de an 120 Lei Pe un pătrar de an 60 Lei Un număr 5 Lei Pentru străinătate pe un an 300 Lei	APARE DUMINECA Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimis administrației „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor: Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei

Nr. 108 Pres. ex 1936.

† VASILE,

din îndurarea lui Dumnezeu dreptcredinciosul episcop
al eparhiei Caransebeșului.

Iubitului Cler și Popor din această de Dumnezeu păzită eparhie:
Har și milă dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Iisus Hristos.
Iar dela smerenia noastră arhierască binecuvântare.

„... Veniți toți credincioșii
să ne închinăm sfintei Invierii
lui Hristos...”

Hristos a înviat!

Iubiți fii sufletești,

Nevoindu-ne timp de patruzeci de zile — după pilda Mântuitorului — să săvârșim, cu creștinească reculegere și cu pocăință curățitoare de suflete, calea postului, după ce mai ieri-alaltăeri am însoțit, în gând, pe Mântuitorul în grădina Ghetsimani, cea cu rodul sudorii însângerate, pe la arhieriei cei nemiloși, pe la șovăitorul Pilat și pe tot drumul patimilor până pe Golgota răstignirii, bunul nostru Părinte ceresc, cunoscând cucernica noastră ađastare după bucuria de praznic, ne-a învrednicit să ne închinăm, iată: din nou, și sfintei Invierii a Fiului Său.

Astăzi deci, „Invierea lui Hristos văzând” și închinându-ne ei, „ne închinăm Sfântului Domnului Iisus”, căci El este „Pricinuitorul” bucuriei noastre de praznic. El este învingătorul morții, Care după ce S'a pogorât „în cele mai de jos ale pământului”, unde „a zdrobit încuetoarele cele vecinice” și a „deslegat durerile” dreptilor „celor ferecați”, a treia zi din mormânt „ca un mire” se arată eșind. Dar ne închinăm în acelaș timp și „Dumnezeului păcii și Tatălui îndurărilor” pentrucă prin bunăvoire și împreună lucrare pe „Ingerul sfatului Său celui mare” L-a trimis ca prin Patima și Invierea Sa să ne facă iarăși „cetățeni raiului”. Și totașa, închinându-ne Invierii lui Hristos, ne închinăm și lui Dumnezeu Duhul Sfânt, prin Care s'a făcut „ungerea” lui Iisus întru „Hristos” și corpul Lui cel după asemănare ome-nească — în timpul petrecerii sale pe pământ, în prigoană și patimi — întru corp preamărit, prin învierea din morți.

Și așa închinându-ne Invierii lui Hristos ne închinăm, cinstim, laudăm și mărturisim pe Tatăl și pe Fiul și pe Duhul sfânt: Unul în trei Ipostasuri Dumnezeuul nostru.

Și o facem, iubii mei, în conștiința că: „...nu este întru alt, întru nimic mântuire, pentru că nici nume este altul sub cer dat întru oameni, întru care trebuie să ne mântuim noi“ (F. A. IV., 12.) afară de acesta, Dumnezeuul nostru.

Această „închinare“ a noastră, „cu duhul și cu adevărul“, adusă Învierii lui Hristos și printr'ansa lui Dumnezeu-Creatorul și Purtătorul a toate este isvorul bogat al bucuriei de praznic, cu care este așteptată și prăznuită de toată lumea creștină „această numită și sfântă zi“ a Paștilor noastre, „al praznicelor praznic“. Prilejuindu-ne ea „închinarea“ Învierii lui Iisus „Sfântului, Domnului, Unuia Celui fără de păcat“, această zi a Paștilor noastre se arată cu adevărat „ziua, care a făcut-o Domnul să ne bucurăm și să ne veselim într'ansa“. Căci serbarea ei an de an, prin cucernică „închinare“, adusă Învierii lui Iisus ne face părtași „Paștilor“ duhovnicești, închipuite de Iisus prin jertfa și învierea Sa și prin aceasta trecerii din „moarte la viață și de pe pământ la cer“, precum odinioară gustarea din mielul pascal, care prefigura pe Iisus Mântuitorul, a asigurat israelitenilor, robiți în Egipt, trecerea din robie în Canaanul făgăduinței.

Pentru aceasta, bucurându-ne, prăznuim luminată Învierea cea mai presus de fire, prin care firea noastră, din milostivirea milei lui Dumnezeu, s'a îmbogățit în mărire, fiind adusă la cinstea cea dintâiu a nesticăciunii. Și ne bucurăm pentru că „cu dumnezeescul, cu iubitul, cu prea dulcele Său glas“ Mântuitorul „S'a făgăduit să fie cu noi cu adevărat până la sfârșitul veacului“, pentru a ne fi ajutor și „întărire de nădejde“ tuturor, că ne vom învrednici bogatelor și nesfârșitelor roduri de mântuire și preamărire ale Învierii Sale toți ceice ne „închinăm sfintei Învierii Lui“ cei de a treia zi.

Dar, iubiiților, „închinarea“ ce o aducem „sfintei Învierii lui Hristos“ și printr'ansa lui Dumnezeu Atotfăcătorul, Unul în trei Ipostasuri, pentru că în înțelepciunea iconomieii Sale de mântuire, rânduită pentru noi ni-a făcut parte de bucuria Învierii și de îndulcirea rodu-rilor ei mântuitoare, nu se cade să înceteze odată cu trecerea dela zilele de praznic la zilele de muncă trudnică și întru sudoarea feții noastre. Nu. Ci dacă ne-am „luminat“ cu adevărat prin prăznuirea Învierii, toată viața noastră de aci încolo trebuie să fie o neîntreruptă „închinare“ lui Dumnezeu pentru Învierea ce ni-a hărăzit și nouă prin învierea lui Hristos, „ca în ce chip S'a sculat Hristos din morți prin slava Tatălui, așa și noi întru înnoirea vieții să umblăm“ (Rom. VI., 4).

Dacă credem în învierea lui Hristos și ținem să dăm dovadă că ne-am „închinat“ Învierii Lui „cu duhul și cu adevărul“, adevărat așa că am cunoscut și cunoaștem însemnătatea acestei biruințe a lui Iisus asupra iadului și a morții pentru viața noastră de creștini și pentru mântuirea sufletelor noastre, această credință a noastră trebuie să o facem arătată prin o viețuire în care, ca într'o oglindă, să se vadă că suntem — după cuvintele apostolului — „morți păcatului și vii lui Dumnezeu, întru Iisus Hristos Domnul nostru“ (Rom. VI., 11).

Această credință în învierea lui Hristos și în binefacerile ei mântuitoare de suflet să se arate, iubiiților, luminat în viața Voastră particulară și publică, în căsniciile Voastre, ca și în toate lucrările și îndeletnicirile Voastre. Să nu desmințiți prin purtările Voastre credința Voastră în Dumnezeu, arătată prin „închinarea“ cu care prăznuim azi sfânta zi a Învierii Domnului.

Feriți-Vă ca nu cumva prin petrecerea Voastră întru păcate și nelegiuire să arătați zadarnică jertfa cea de pe cruce a Mântuitorului și învierea Lui cea întru mărire, „știind că omul nostru cel vechiu cu Dânsul împreună s'a răstignit, ca să se strice trupul păcatului, ca să nu mai slujim noi păcatului“. (Rom. VI., 6).

Ci dimpotrivă, din recunoștință pentru iubirea cea mare din care Dumnezeu a jertfit pentru noi pe unul născut Fiul Său, dar L-a și înviat, ca prin aceasta să ne asigure și nouă învierea și viața veșnică, noi prin petrecerea noastră din această viață să-l arătăm lui Dumnezeu și Domnului nostru Iisus Hristos aceeași iubire, gata de orice jertfă.

Intr'un mare oraș a izbucnit odată un mare foc, care amenința avutul și viața multora. Domnul și stăpânul aceluia ținut, vrând să-și arate iubirea față de supușii săi a alergat și el în ajutorul celor năpăstuiți, ca să-i mângăie și îmbărbăteze. Dar văzând nenorocirea n'a rămas numai la vorbe, ci a trecut la fapte, sărind să scape din flăcări ce se mai putea scăpa. Unul din supuși, însuflețit de iubirea și dorul de a veni în ajutor al domnului său, văzând că viața acestuia era în primejdie l-a luat în brațe și l-a tras la o

parte, chiar în clipa când o casă în flăcări era să se prăbușească peste el. Așa de mult iubirea acelui domnitor a aprins flacăra iubirii în sufletele supușilor săi.

Așa ar trebui să aprindă și în sufletele noastre iubirea Impăratului nostru Hristos, arătată față de noi prin jertfa Sa, o iubire tot atât de mare față de El și semenii noștri încât această iubire să călăuzească toată viața și faptele noastre, cari astfel n'ar mai putea fi nici odată în nepotrivire cu învățătura ce ni-a dat Același iubitor Stăpân al vieții noastre.

Au fost, iubiții mei, înaintea noastră în vechime atâția oameni, semeni de ai noștrii, cari din iubire față de Iisus și călăuziți de lumina Invierii Lui, căreia s'au închinat cu credință toată viața lor, au înfruntat temnițe și schingiuire, au nesocotit moartea, sfășiați de lei și au ars ca niște făclii vii, luminând grădinile prigonitorilor.

Noi avem azi o datorie mult mai ușoară: Să luminăm cu făclia sufletelor noastre, aprinsă din lumina Invierii lui Hristos, cea roditoare de credință și virtuți, în besna păcatelor acestei lumi înstrăinată de Dumnezeu.

Azi, la praznicul luminat al Invierii Domnului, luând lumină din „Lumina cea pururea fiitoare“, să ne lăsăm încălzii mai mult ca oricând de cuvintele Mântuitorului, prin cari ne îndeamnă: *„Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca văzând ei faptele voastre cele bune să preamărească pe Tatăl vostru cel din ceruri“*. (Mat. V, 16).

Oricât de neînsemnate ar fi puterile ce ni le-a dat bunul Dumnezeu, toți suntem în stare să facem câte ceva pentru binele semenilor noștrii.

De pe un vapor ce străbătea oceanul spre îndepărtate zări, într'o seară, pe furtună a căzut un călător în apă. Un strigăt de desnădejde a făcut cunoscută nenorocirea tuturor. Toți cei de pe vapor alerгарă pe bord să dea ajutor. Numai un bolnav, care zăcea neputincios într'o cabină, nu putea veni alături de ceilalți. Dar veni totuș, și el în ajutorul celui în primejdie. Ii veni gândul bun să atârne lampa din perete la fereastra cabinei sale, ca să lumineze cu ea în besna nopții spre mare. La lumina acestei lămpi cel căzut în apă a putut vedea funia de scăpare ce i s'a aruncat de cei de pe bordul vaporului. A apucat-o cu nădejde și a scăpat cu viață.

Iată, iubiților, cum și cel mai neputincios și neajutorat poate fi cu gândurile și faptele sale bune de folos mântuitor pentru semenii săi.

Așa și noi, fiecare după puterile sale, să ne străduim să venim în ajutorul celor din jurul nostru, arătându-le prin gândurile, cuvintele și faptele noastre calea ce duce la mântuire. Căci numai așa ne vom dovedi închinători adevărați ai Invierii lui Hristos.

Iubiți fii sufletești, dacă dați ascultare cuvintelor de chemare ale Bisericii noastre ce le-ați auzit la începutul acestei cărți pastorale, ce Vă adresez din iubire părintească și înțelegeți să Vă închinați, ca adevărații iubitori de duhovnicesc praznic, cu vrednicie sfintei Invierii lui Hristos, în sufletul fiecăruia din Voi se aprinde lumina Invierii Lui, răsărită din mormânt spre a lumina tuturor.

Această lumină să vă fie povățuitoare în viața Voastră, înnoită prin adăparea cu „băutura nouă“, isvorită „din Isvorul nesticăciunii, din Hristos“. Să n'o puneți însă sub obrocul nepăsării, al lenevirii, al desfrâului și al îngrijirii de cele deșarte, ci păstrați-o în strălucirea și slava ei cea dela „Isvor“ și lăsați-o să lumineze din belșug spre mântuirea tuturor celor din jurul Vostru.

Astfel Ziua Invierii ce prăznuim va fi pentru Voi cu adevărat sfântă și sfințitoare. Zi de mântuire, pentru că ați înțeles să o prăznuiți cu „închinare“ înțelegătoare a tainei: cum și de ce Lumina cea fără de ani din mormânt, trupește, tuturor a strălucit. Amin.

Caransebeș, la Praznicul Invierii Domnului din anul 1936.

Al Vostru, al tuturor iubitor părinte:

VASILE
Episcop.

„Săvârșitu-s'a...“

... „Iar în ceasul al șaselea s'a făcut întunec peste toată țara până la ceasul al nouălea“ (Matei 27, 45). Ceasul suprem începuse. Tremură adâncurile firii în încordarea așteptării...

Ca o aripă sinistă și fatidică, o clipă, dealul pleșuv al căpătâni, cu siluetele celor trei cruci, aruncă umbră peste cetatea risipită la poale.

Golgotha...! Tablou sguduitor. Înduiesător până la lacrimi. Înfricoșător până la groază...

Pironite în mușenia durerii, care întrece firea, „femeile galileene“ culeg cu lacrimi sângele cald prelins din izvorul de dureri al piroanelor înfipite în trupul „marelui suferind“. Și El rabdă. E sublim în suferință. E lucid și senin. A refuzat beuturile amestecate. Uneori însă, se pare, că durerile l-au împăenjenit ochii, l-au sufocat. Grăește cuvinte pe care mulțimea asistentă nu le știe tâlcui. Atunci încep baljocurile, ocările. Până și soldații — unelte brutale — se lasă de certele pentru împărțirea hainelor Lui, ca să hulească. Dar îndată chipul Lui palid ia chipul suferinții marmoreene. Atunci răsetele de ocară rămân rânjete hidoase de care înșiși hulitorii se tem. Rămân prostiți în răsul lor. O, e prea grea încercarea! Nu numai că iartă, dar e prea maiestos și prea pătrunzător chipul crucificat... Este prea târziu însă. Blestemul a prins în umbra sa poporul lui Israel: „Asupra noastră cadă păcatul întreg!“ Și doar nu l-au răstignit pentru că a fost vinovat, ci l-au făcut vinovat ca să-L răstignească. Așa trebuia să fie...

Acum era clipa hotărâtoare pentru „Fiul Omului“. Un vârtej pornește amețitor din adâncuri dureroase. Suferința trece într'un fel de extaz. Parcă lumea externă se dematerializează, se topește, dispare... O privește prin ceață. Slăbește... Plutește în golul spațiilor... Se clatină... Un strigăt cumplit, ca o descărcare a disperării. S'a sfârșit... S'a sfârșit lupta, suferința. Toată lumea de pe Golgotha respiră ușurată. Călii și crucificatul. Lupta s'a sfârșit. A cui este victoria?

Încă o clipă. „Lumina cea neînserată“ n'a pâlît în umbra morții. E vie, radioasă în lumea lăuntrică a „Fiului lui Dumnezeu“. Ea se îngemănează cu eternitatea în nemărginire... A răspuns cerul la strigătul pământului. În lumina cea vie și radioasă se face un firmament. Pe pânza aceasta diafană se proiectează rezultatul luptei. O melodie fluidă, eterică, în spații nevăzute osanează pe Izbânditor. Vai! ce lumină dulce... fericire divină... ce melodii...! Tristețea grea a sufletului trece acum ca o undă

ușoară cu imaginea morții, peste fața florilor. Înflorarea morții a fost o încercare.

Și sfârșitul nu poate fi decât un strigăt de biruință. „Săvârșitu-s'a!“ Săvârșitu-s'a este izbucnirea ca de fulger care a urcat înălțimile pe trepte de azur și a coborât în întunecul mormânturilor cutremurându-le. S'a împlinit totul după cum trebuia să se îplinească. „Și strigând cu voce tare, și-a dat sufletul“ (Marcu 15, 37).

Înțeles-a gloata nemernică de pe Golgotha acest sublim sfârșit? Înțeles-au jidovii taina iubirii care se oficia pe cruce? „Văzând sutașul cel ce sta în fața lui că așa stringând și-a dat sufletul, a zis: Adevărat, omul acesta fiu al lui Dumnezeu a fost“ (Marcu 15, 39).

Fericiți cei ce au strigat și s'au cutremurat ca sutașul acesta! Este o mărturisire spontană, izbucnită din adâncuri răscolite.

Pletele argintate de razele piczișe ale asfințitului, răstrânte pe umerii zdrobiți, îngreunează tăcerea mohorâtă. Inimi zdrobite sorb ultima înfățișare a chipului ca de ceară. Gloata jidovilor purtată de „puii de năpărcă“, coboară — sigură de reușita faptei — calvarul ridicând nori de praf. Ne înțeleasă atunci, în colbul irizat de razele încropite ale scăpătatului de soare, peste bezna rece a disperării femeilor galileene și a ucenicilor, peste mulțumirea fastuoasă a osânditorilor, se deslușea o taină: Crucea de pe Golgotha.

Jertfa celei mai autentice și duioase iubiri. Autenticitatea jertfei desăvârșite. Pr. M. Bănescu

„De veți avea credință“.

Lumina Ta Hristoase
Cu post și priveghere,
În patruzeci de zile
Ne-a scos la înviere.

Cântările 'n biserici
Din inimă curată,
Se 'nalță către Ceruri
La ziua luminată.

Și sfânta bucurie
În cap de primăvară,
Mai mult ne leagă dorul
De-un suflet nou și 'n Țară

Că Tu ne-ai spus — o Doamne —
Și nouă ne ajută:
„De veți avea credință
Și muntele se mută“.

G. B.

„BANCA BANATULUI“

INSTITUT DE CREDIT ȘI COMERȚ, SOCIETATE PE ACȚIUNI ÎN CARANSEBEȘ. (JUD. SEVERIN.)
Inscrisă în registrul Oficiului Bancar sub Nr. 9.

ACTIV		Contul Bilanț la 31 Decembrie 1935.		PASIV	
<i>Casa</i> : numerar efectiv	526383	<i>Capital social</i>	2000000		
<i>Disponibil la bănci</i> : în țară	2228979	<i>Fondul de rezervă legală</i>	25000		
<i>Cambii reescontate</i>	697700	<i>Fondul de rezervă statutară</i>	25000		
<i>Debitori</i> : beneficiind de legea lichidării datoriiilor din 7. IV. 1934 (Cota rămasă)	4941447	<i>Depuneri spre fructificare</i> : din țară pe livrete de economii nominative (Cota de plată)	5528970		
<i>Efecte publice și titluri românești</i> cotate la bursă (valoarea nominală Lei 43.000—)	1	<i>Angajamente de reescont</i> : în țară la B. N. R.	369100		
<i>Imobili</i> : necesari exercitării comerțului de bancă și pentru locuințele funcționarilor	1	la alte instituții	328600	697700	
<i>Mobilier</i>	1	<i>Dividende neridicate</i>	7855		
		<i>Beneficiul net</i>	109987		
	8394512			8394512	
Conturi de ordine:		Conturi de ordine:			
Cauțiuni statutare	353500	Deponenți de cauțiuni statutare	353500		
Efecte reescontate în conversiune (Cota rămasă)	209310	Angajamente de reescont în conversiune	209310		
Ipoteci	18824000	Deponenți de ipoteci	18824000		
	19386810		19386810		

DEBIT		Contul Profit și Pierdere.		CREDIT	
Cheltuieli de administrație:		<i>Profit reportat din 1934</i>	50567		
<i>salarii</i>	168000	<i>Dobânzi încasate</i>	329201		
<i>cheltuieli de birou</i>	81186	<i>Venitul imobililor</i>	52600		
<i>impozite și taxe</i>	64334	<i>Venitul dela efecte</i>	3045		
<i>Dobânzi plătite la reescont</i>	11906				
<i>Beneficiul net</i>	109987				
	435413		435413		

Augustin Muntean m. p.
Director executiv
Expert contabil.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Fritz Azzola m. p.
Contabil autorizat.

Alexandru Morariu
președinte.

Alexandru Bălaș m. p. Sabin Eruțian m. p. Gheorghe Frățilă m. p. dr. Vasile Loichița m. p.
Gheorghe Morariu m. p. Virgil Musta m. p. Ioan Popovici m. p.

COMISIA DE CENSORI:

Nicolae Ivanescu m. p.

Dimitrie Sgăvârdea m. p.
Expert contabil.

Ioan Șușoiu m. p.

Aviz pentru lucrări bisericesti.

Firma

Aurel Cotârlă

sculptor, Oravița, județul Caraș

execută tot felul de lucrări bisericesti precum: Iconostase, Tronuri, Strane, scaune, chivoturi, ripizi etc.

Pentru lucrări mari, ca Iconostase, etc. pot veni la fața locului pentru pregătirea planului și devizului și a da toate informațiunile necesare.

Am lucrat la peste 150 biserici, lucru ce pot dovedi cu certificate de mulțumiri din partea acolora unde am lucrat. Premiat cu diplome și medalii de aur și argint dela expozițiile din București, Panctova, Lugoj, Sibiu.

3-25

Rog sprijinul binevoitor.

AVIZ.

Am onoare a Vă aduce la cunoștință că am deschis în Caransebeș, Strada Regele Carol II, în bazarul Consiliului eparhial un

Atelier de croitorie modernă
pentru domni și doamne sub firma

„PROGRESUL“.

Execut și uniforme prețești, militare și școlare.

Experiența dobândită în șirul anilor, lucrând la cele mai renumite ateliere de croitorie din țară mă pune în posibilitate de a satisface cele mai :-: rafinate gusturi. :-:

Apoi mijloacele materiale ce-mi stau la dispoziție încă mă fac să cred că îmi va reuși să câștig pe deplin încrederea D-v.

În așteptarea binevoitorului D-V. concurs semnez

Cu deosebită stimă:

TRIFU MURONI

-3

FABRICA (ATELIER) DE LUMINI

A EPARHIEI CARANSEBEȘULUI

În fabrica (atelier) de lumini, înființată de Consistoriul nostru eparhial, se află de vânzare lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi. Recomandăm credincioșilor noștri, ca să-și procure dela această fabrică luminele de ceară curată trebuincioase la diferitele acte religioase: cununii, prasnice, pomene, cazuri de moarte, părăstase, după cum se și cere aceasta de tradiția și cultul bisericeii noastre dreptmăritoare.

Luminele se pot procura direct sau dela și prin epitropiile parohiale la

Librăria Diecezană Caransebeș
cu grosul și cu bucata.

Clopotele Învierii.

Iisus își întâmpina apostolii și ucenicii în toate adunările lor cu cuvintele „Pace vouă“.

Înțelesul simbolic al acestor cuvinte poartă în plămada lor divină toată esența și toată măreția învățaturii creștine, dar tot odată și toată zădărnicia rodirii ei între fiii oamenilor. Două milenii de frământări și dihonii, două milenii de însângărări și chinuiri în care viața omenirii s'a depănat, dela răstignirea lui Hristos pentru salvarea ei, n'au fost se vede îndestulătoare ca să curme sămânța vrajbei și a urii din mijlocul și al inșilor și al semințiilor.

Ca și eri, ca și acum un veac, ca și în timpul fariseilor, omul — cel zidit după chipul și asemănarea lui Dumnezeu — este tot așa de lacom și pismătăreț, mulțimile tot atât de oarbe și de crude, gata oricând la cererea oricărui Pilat de a rosti numele împrecinatului juruit iertării, să indice pe Varnava tâlharul și să sue din nou pe cruce în lovituri de pumni și strigări de ură și sudălmi pe Domnul și Mântuitorul nostru.

Oamenii și popoarele trec azi printr'o perioadă de amară rătăcire și sălbătăcie. Învățăturile lui Hristos sunt luate în deșert, iar propovăduirea păcii stârnește zâmbete ironice și înarmări massive.

Civilizația robită de animalitate!

Bellum omnium contra omnes...

Și totuși peste zăngănit de arme, peste scârșnet de ură și peste strângere de pumni, sună undeva departe... *clopotele Învierii...*! Da, sună *Învierea...*, biserica repetă oamenilor adevărul adevărat de care ei s'au răslețit.

În văzduhuri tremură glasul clopotelor ca o *mustrare* și mai mult, — ca o *chemare* — la ordine.

În sunetul lor lin, duios și dumnezeesc, auzi par'că suspinuri îndurerate, auzi plânsul înăbușit. *Clopotele Învierii plâng, clopotele Învierii lacrimăază* de soarta ce ne așteaptă. Dăngănitul lor par'că ne strigă: *Desmeticiți-vă! Veniți de luați lumină din lumina cea adevărată.*

În urechile fiecăruia dintre muritori să fie auzite.

Da, să ne reîntoarcem iarăși pe cărările părăsite, să ne apropiem iarăși de apa cea vie a adevărului, să ne spălăm în undele ei trupul și să ne primenim sufletul.

Mai buni, mai mișoși, mai drepți, iată ce ne cer clopotele învierii Domnului din noaptea

această sfântă și neîntrecută prin măreția faptelor ce a divinizat-o.

Auzindu-le, pacea și bună învoirea între oameni și popoare nu vor mai fi vorbe rostite în deșert, iar Fiul lui Dumnezeu va învia cu adevărat.

Pr. D. V. Anuțolu

Bucurați-vă!

Bucurați-vă! a zis Iisus către mironosițele mueri la învierea lui din morți. Bucurați-vă că a înviat Domnul! au spus ele ucenicilor săi în ziua marelui învieri. Bucurați-vă și iarăși zic bucurați-vă! scria apostolul neamurilor către filipeni, vorbindu-le de Domnul.

Ziua învierii, ziua bucuriei, să ne luminăm popoarelor, cântă astăzi milioane de creștini, iar sunetele de toacă și de clopote poartă pe aripile adierilor de primăvară undele bucuriei lor.

Într'atâta este mare și negrăită această bucurie, că nimic în lume nu o poate egala și nici a o zădărnici nu poate.

Învierea din morți a Domnului Hristos!

Ca muerile cărora pentru evlavie lor s'a arătat lor întâiu Domnul, așa se retrag în sine creștinii pentru a se pătrunde de taina această covârșitoare; și iarăși, îi vezi în pâlcuri ca gureșele rândunele comunicându-și atâtea. Când învierea din morți e știută, ce taină mai poate fi între ei?!

Iată: Domnul Dumnezeu răsplătește cu învierea din morți credința și ascultarea Fiului Său, iar El se arată muerilor în dimineata celei de a treia zile, când ele au venit să-l plângă la mormânt... Bucurați-Vă!

Bucură-te zidire a Făcătorului, Care n'a lăsat pustie casa Lui cea nouă: bucură-te, că viața a biruit moartea!

Bucură-te făptură toată, adâncuri și înalțimi, pe cari Domnul vă cercetează ca pe stăpânirea Lui scumpă. Adâncurile... nu mai sunteți de-acum locuri de plâns, și nu mai plângeți nici voi, cărora v'au plecat cei dragi ai voștri: mormintele s'au făcut leagăne ale vieții, din ele a răsărit Hristos Cel pururea viu!

Mai cu grabă decât femeile să alergăm întru întâmpinarea Lui și mai frumos decât toată zidirea, să-L primim cu voce bună și cu bucurie!...

Vestiască-se minunea Lui peste veacuri în toate țările lumii, căci mare este ea și puternică între oameni.

Iar voi, făpturile Sale alese, bucurați-vă, că astăzi a înviat Hristos!

Hristos a înviat!

zicem tuturor cetitorilor, colaboratorilor
și prietenilor foii noastre.

ȘTIRI

Predici în Catedrală. În duminica Floriilor, la sf. liturgie a predicat pâr. profesor Teodor Șandru despre praznicul zilei. Seara la denie a predicat diaconul Teodor Roșca despre pacea dintre Dumnezeu și om pe care Mântuitorul Hristos a restituit-o prin Patima Sa cea de bună voie.

Pentru sfânta biserică din Tufări au donat: Ilie Bataci mormântul Domnului frumos pictat, Nicolae Nicolaescu două steaguri mici pictate, Ilie Mejdină și soția sa Drăghina șase stihare pentru copii și două îmbrăcăminte pentru tetrapod lucrata cu mâna, Sofia Jianu tot așa un îmbrăcăminte la sf. prestol și d-na căpitan Smădescu, învățătoare în Orșova, două kilograme lumini. Preotul și epitropia parohială aduc mulțumiri nărnimoșilor donatori.

† **Marla Dr Ionescu născ. Sfetea.** Luni a fost petrecută la groapă o distinsă doamnă, soția avocatului Dr Nicolae Ionescu, fisc consistorial. Descendentă a unei cunoscute și onorabile familii preotești, defuncta a fost o bună ortodoxă, iar în familie o soție blândă și o duioasă mamă, de aci mulțimea de intelectuali și țărani cari au petrecut-o la ultimul ei drum.

Transmitem și pe această cale adânc simțite condoleanțe mult îndureratei familii, iar pentru cea trecută în lumea dreptilor, cerșim îndurarea lui Dumnezeu!

Aviz. Din retribuțiile pe Martie a. c. s'au detras câte 50 Lei dela fiecare membru pentru un caz de moarte.

Mulțumesc cu recunoștință fraților colegi, rudelor, prietenilor, cunoscuților și tuturor persoanelor, cari prin grai viu, scris, flori și condoleanțe au încercat să-mi aline durerea, prin pierderea neuitatei mele soții, Veturia.

Vasiova, la 7 Aprilie 1936.

Coriolan Zulac
paroh ort rom.

Publicațiune de licitație.

Pentru darea în întreprindere a reconstruirii bisericii ort. rom. din com. Mărul, județul Severin, în baza devizului și planului aprobat de Veneratul Consiliu eparhial sub Nr. 2168 E. 1936, Consiliul parohial publică licitație cu oferte închise, cu prețul de exclamare, conform devizului 600.200 Lei, din care se va scădea prețul materialelor, amăsurat devizului, petriș, nisip și piatră în valoare de 13.700 Lei, apoi lemnul 21.500 Lei, tînichea 1700 kg. 39.100 Lei, fierul și diferite cue în valoare de 34.500 Lei precum și cimentul și cărămida vor fi puse la dispoziția antreprenorului la fața locului.

Celce va lua lucrarea, va avea să primească libelul de depunere la „Banca Poporală” Caransebeș, în loc de numerar, pentru suma de 96.370 Lei. Licitația se va ține la data de 26 Aprilie 1936 la ora 2 p. m. în sfânta biserică.

Antreprenorii pot vedea devizul și planul cu condițiile de licitație la Oficiul parohial până la 19 Aprilie.

Spese de drum și alte cheltueli nu se acordă. Antreprenorul care va contracta lucrările, are să depună vadiu de 10% în bani gata ori hârtii de Stat cursul de zi, afară de bonuri de impozit, care i se vor restitui după colaudare fără dobândă.

Spesele cu devizul de 12.000 Lei, contractele și timbrele le suportă antreprenorul.

Consiliul parohial își rezervă dreptul de a da lucrările acelu antreprenor, fără considerare la rezultatul licitației, în care va avea mai mare încredere. Plata se face în patru rate.

Contractul devine obligator pentru antreprenor imediat după semnare, iar pentru parohie numai după aprobarea din partea Veneratului Consiliu eparhial.

Mărul, la 29 Martie 1936.

George Popoviciu
președinte

Petru Lugojenel
secretar

Aviz.

Librăria Diecezană
DIN CARANSEBEȘ

cumpără
ceară curată

în orice cantități, cu prețurile
cele mai avantajoase.